

ninger, der er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.

Da der i forslaget § 1, nr. 9, foreslås en ændret formulering af ugyldighedsgrunden i § 52, stk. 1, nr. 2, som kan have betydning for ugyldiggørelse af allerede meddelte patenter, som meddeles efter gældende lovgivning, er ændringen ikke fundet at burde kunne anvendes på disse patenter, jfr. paragraffens nr. 3.

Til § 4.

I § 4 bestemmes det, at beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, i det omfang, det er fastsat i Den europæiske Patentkonvention kan udøves af de i denne konvention nævnte institutioner. Efter gældende ret kan patent for Danmark kun meddeles af danske myndigheder. Den europæiske Patentkonvention vil ikke være til hinder for, at der fortsat meddeles nationale patenter af de kompetente myndigheder i de kontraherende stater, såfremt anmelderen alene ønsker patentbeskyttelse i det enkelte land og indgiver ansøgning dér. En dansk tiltrædelse af konventionen vil derimod indebære, at Den europæiske Patentmyndighed kan meddele et europæisk patent omfattende Danmark. Dette patent har samme gyldighed her i landet som et patent meddelt af danske myndigheder.

Lovforslagets § 4 indebærer derfor, at beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder, i henhold til grundlovens § 20, overlades til Den europæiske Patentmyndighed i det omfang, det følger af de enkelte bestemmelser i Den europæiske Patentkonvention med tilhørende dokumenter. Gennem Administrationsrådet – og kun på denne måde – har medlemslandene indflydelse på den europæiske myndigheds administrative funktion, herunder de

instanser, der behandler klager over myndighedens afgørelser på forskellige stadier af patentansøgningsbehandlingen. Rådets funktion og beføjelser er fastlagt i konventionens artikler 26–36.

Klager over patentmyndighedens afgørelser kan indgives til særlige appelkamre, jfr. art. 21 og 22 samt art. 106–112. Efter konventionen tilkommer det dog de nationale domstole at træffe den endelige afgørelse om gyldigheden af et meddelt europæisk patent samt i alle tilfælde at afgøre retstvister om patentets retsvirkninger. Konventionens art. 138 indeholder imidlertid en udtømmende angivelse af de grunde, der kan føre til, at et europæisk patent kendes ugyldigt.

De beføjelser, der er tillagt Administrationsrådet, Appelkamrene og Det udvidede Appelkammer, er fastlagt i konventionen og kan kun udvides eller ændres ved revision af konventionen med påfølgende ratifikation, jfr. dog konventionens artikel 33, stk. 1.

Konventionen indeholder i art. 172 bestemmelser om, at den kan revideres ved en konference mellem de kontraherende stater. En sådan konference forberedes og sammenkaldes af Administrationsrådet og er kun beslutningsdygtig, hvis mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater er repræsenteret. Til vedtagelse af en revideret tekst kræves et flertal på mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater, der er repræsenteret og deltager i afstemningen.

Konventionen indeholder nærmere regler om betaling af afgifter for patentudstedelsen. Administrationsrådet er derimod tillagt kompetence til at vedtage et afgiftsregulativ, der fastsætter afgiftens størrelse og reglerne om deres betaling.

Med hensyn til grundlovens § 20 henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.